

Roman kahramanları ayrı ayrı zamanlarda belleğime girerek gelişmeye, beni rahatsız etmeye başladılar. Kahramanların ve karşılaşma öykülerinin gelişmesi uzun bir çalışma sürecine yayıldı.

Selçuklu hükümdarı Alaeddin Keykubad'ın karısı, 2.Gıyaseddin Keyhüsrev'in annesi, sonraki tüm sultanların büyük annesi Mahperi Hatun, Gisele'in "*Mahperi Hatun*" romanıyla girmişti ruhuma. Tebrizli Arif ise, dönemin *Alici* hareketinin peşine düştüğümde bir paralel karakter olarak doğdu. Uğranılan mezalim karşısında gelişen derin tefekkür dünyasından besleniyor, kendi gelişmeleriyle yaşıyordu bu arif. Roman gelişirken ünü cihana yayılan bir mutasavvıf haline dönüştü. Ardından onun Anadolu'daki halifesi Taşbek belirlemeye başladı zihnimde.

Gönüller Sultanı Tebrizli Arif ile maddi âlemin sultanı Mahperi'nin karşılaşması mukadderdi. Porine ve Hümeysa'nın romana girişi daha sonra usulca oldu. Fark ettiğimde çok geçti. Giderek olgunlaştılar ve romandan hak talep ettiler. Mahperi, Porine ve Hümeysa'nın farklı aşk halleri, *başlangıç, keşif, ulaşma, duyma, yansıma, kavuşma, huzurmenzillerinde iç içe geçmeye* başladı zamanla. Emir Nureddin ve Başöğretmen Timothy ile birlikte karakterlerimin sayısı yediye ulaştı. Konstantinopolis, Antalya, Konya, Alaiye, Amasya, Kapadokya, Beyşehir ev sahibi oldular kavuşmalara. Yedi sayısı böylece kendiliğinden ortaya çıktı.

Tüm roman kahramanları kendi yolculuk güzergâhlarını çizerken, ister istemez ya Aşk Kapısı'ndan geçtiler ya da geçenlere tanıklık ettiler. Aşkın nefesini hissettiler, *nefesin* götürdüğü aşkı tattılar. Aşkın başka aşklar içinde devam etmesinin sırrını keşfettiler.

Dönem, Moğollar tarafından sürüle sürüle Azerbeycan üzerinden Anadolu'ya gelen Türkmen kabilelerin, Harzemşahların yer yurt tutamadığı, sıkıntılar arasında boğuştuğu, Selçuklular tarafından küçümsendiği dönemdi. "Düzen"baz ve isyankar ruhlarının toprağa yerleştiği, her şeyin hercümerç olup yeni bir geleceğe yelken açtığı, Anadolu'nun bugüne yön veren en uzun asrı yaşanıyordu. Aynı zamanda aşkın şiir, şiirin aşk olarak dile

geldiği; kasidelerin, mesnevilerin terennüm edildiği günlerdi. Zamanın sadece aşkın önünde eğildiği her fırsatta yeniden ilan ediliyordu.

“Rüyalar Hayallere Emanet”ti romanın ilk adı. “Aşkın Yedi Menzili” ise roman tamamlandıktan sonra kitabın üzerine bir “Bahar” günü yerleşiverdi.

Haluk İnanıcı